

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **P. B.**, zastoupeného Mgr. Lucíí Tycovou Rambouskovou, advokátkou, se sídlem Národní 973/41, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1810/24/5300-22441-712084, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2024, č. j. 11 Af 5/2024 - 183,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou jeho zástupkyně Mgr. Lucie Tycové Rambouskové, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Hlavní město Prahu vydal dne 21. 12. 2022 následující platební výměry, jimiž žalobci doměřil daň z přidané hodnoty a uložil mu povinnost uhradit penále:

- dodatečný platební výměr za zdaňovací období únor 2017, č. j. 9301073/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období březen 2017, č. j. 9340253/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období duben 2017, č. j. 9376907/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období květen 2017, č. j. 9376952/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období červen 2017, č. j. 9389694/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období červenec 2017, č. j. 9395316/22/2008-51522-111021,

- dodatečný platební výměr za zdaňovací období srpen 2017, č. j. 9395384/22/2008-51522-111021,
- dodatečný platební výměr za zdaňovací období září 2017, č. j. 9417525/22/2008-51522-111021.

[2] Na základě odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1810/24/5300-22441-712084 (dále jen „napadené rozhodnutí“), změnil dodatečné platební výměry za zdaňovací období srpen a září (výrok I), zbylé platební výměry potvrdil a odvolání v daném rozsahu zamítl (výrok II).

[3] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Neshledal, že by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné či nezákonné. Vycházel z ustálené judikatury (včetně rozhodovací činnosti Soudního dvora Evropské unie) vztahující se k problematice podvodů na DPH. Uvedl, že žalovaný dostatečně prokázal narušení neutrality daně. Ze zjištěných skutečností vyplývá, že k neodvedení daně došlo v důsledku podvodného jednání. Žalovaný identifikoval řadu nestandardních okolností v rámci vytvořeného obchodního řetězce. Současně identifikoval množství indicií, které měly v žalobci vzbudit podezření, že je součástí řetězce zatíženého podvodem (např. personální a kapitálová propojenost subjektů, účelovost vytvořeného řetězce, navýšení ceny, rizikové znaky dodavatele, způsob úhrady, absence smlouvy). Z vědomostního testu provedeného žalovaným vyplývá, že žalobce o své účasti na podvodném řetězci věděl, nebo minimálně vědět měl a mohl. Pokud se jedná o výsledky žalobcem označených svědků, žalovaný podrobně vysvětlil, proč k němu nepřikročil. Jejich výsledky považoval za nadbytečný i soud. Dále zdůraznil, že žalobce hodnotí jím označené okolnosti izolovaně (neexistence internetových stránek, virtuální sídlo a další), ale přehlíží jejich provázanost s množstvím dalších neobvyklých či minimálně podezřelých okolností. V neposlední řadě soud přisvědčil žalovanému, že žalobce nepřijal náležitá preventivní opatření, která by byla způsobila jeho účasti na daňovém podvodu předejít.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] V textu kasační stížnosti předestírá důvody, pro něž zvolil jemu vytýkaný obchodní model. Podrobně polemizuje s názorem žalovaného ohledně nestandardnosti některých zjištěných skutečností (virtuální sídlo, absence webových stránek, neuzavírání písemných smluv, platby v hotovosti atd.). Požadavky správce daně a žalovaného na obezřetnost v rámci podnikatelské činnosti považuje za přemrštěné. Spolupráce se společností Nidorina Universe s.r.o. byla bezproblémová, nic nenavštěvovalo tomu, že by se jednalo o nekorektního obchodního partnera. V neposlední řadě stěžovatel poukázal na deficity české právní úpravy v oblasti poskytování bezpečnostních služeb. Současně neexistuje ani žádný právní předpis, který by obsahoval charakteristiku pachatelů daňových podvodů. Za těchto okolností je v rozporu se zásadou proporcionality, aby stát přenášel odpovědnost za rozpoznání podvodného jednání na samotné daňové subjekty.

pokračování

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil, že stěžovatel toliko opakuje své odvolací a žalobní námítky, aniž by jakkoliv polemizoval s argumentací městského soudu. Tato skutečnost dle jeho mínění brání věcnému přezkumu rozsudku městského soudu. K meritu věci se žalovaný vyjádřil již v řízení o žalobě a na svém dřívějším stanovisku trvá i nadále.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, „*opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*“

[8] Důvody pro podání kasační stížnosti jsou taxativně vymezeny v § 103 s. ř. s., podle něhož platí, že „*[k]asační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené*

a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení,

b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytyčanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost,

c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce,

d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé

e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.“

[9] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66). Aby byly kasační námítky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351). Z těchto důvodů tedy i kasační námítky, které v podstatě jen opakují žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23), nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Tento závěr aprobuje také Ústavní soud (např. v usnesení ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22, nebo ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. II. ÚS 2349/23).

[10] V nyní projednávané věci stěžovatel v kasační stížnosti sice formálně uvedl, že rozsudek městského soudu napadá z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., obsahově se však jeho argumentace s těmito důvody míjí. Nijak totiž nebrojí proti závěrům městského soudu a nereaguje na argumentaci obsaženou v napadeném rozsudku. V bodě II kasační stížnosti stěžovatel nejprve shrnul dosavadní průběh řízení. Následně v bodě III.A *Neexistence objektivních okolností o účasti na daňovém podvodu* a III.B *Nepřiměřená tvrdost stran povinnosti přijmout preventivní opatření* obsáhle popsal některé vybrané aspekty obchodování s dotčenými společnostmi, které byly součástí řetězce zatíženého podvodem, a vytkl žalovanému (potažmo správci daně), jakým způsobem je hodnotil. Uvedená argumentace však do značné míry kopíruje obsah správní žaloby a nikterak nereflektuje, že s obsahově totožnými námitkami se již vypořádal městský soud. Stěžovatel tedy způsob vypořádání věci městským soudem naprosto přehlíží a nevede s jeho závěry žádnou, byť jen sebemenší polemiku. Netvrdí tedy, že by městský soud jeho žalobní námitky vypořádal chybně (a v jakých aspektech), či dokonce vůbec. Stejně tak netvrdí, že by snad městský soud přehlédl některé vady, jimiž bylo zatíženo řízení před správními orgány. Za těchto okolností Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá než konstatovat, že kasační stížnost neobsahuje žádné námitky ve smyslu § 103 s. ř. s. (obdobně viz usnesení tohoto soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63).

[11] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[12] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud žalobci vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu